

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9So/156/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013202200
Dátum vydania rozhodnutia:	27.01.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013202200.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci navrhovateľa: B. K., bytom P. XXXX/X, A. proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. júna 2014, č. k. 10Sd/223/2013-34, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. júna 2014, č. k. 10Sd/223/2013-34 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 06. novembra 2013 z r u š u j e a vec v r a c i a odporkyni na ďalšie konanie.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX X zo dňa 06. novembra 2013, ktorým odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa z 29. júla 2013 o priznanie starobného dôchodku od 14. marca 2002. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznala.

Preskúmané rozhodnutie odporkyňa odôvodnila tým, že pri posudzovaní nároku na starobný dôchodok a pri určovaní dôchodkového veku zistila, že navrhovateľ počas výkonu služby získal viac ako 20 rokov v I. kategórii funkcií a dôchodkový vek dosiahol dovŕšením 55. roku veku dňom 14. marca 2002. Podľa potvrdenia Ministerstva vnútra SR, útvaru sociálneho zabezpečenia zo 7. októbra 2013 (ďalej len „potvrdenie MV SR“) mu bol od 02. júna 2003 priznaný výsluhový dôchodok podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 328/2002 Z. z.“), keď výška výsluhového dôchodku bola odvodená od výšky úhrnu starobného dôchodku a prídavku k tomuto dôchodku podľa V. časti zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov“ (ďalej len „zákon č. 100/1988 Zb.“). Podľa odporkyne mu bola pri výpočte uvedeného dôchodku zohľadnená všetka preukázaná doba a preto mu nemožno priznať za tie isté doby zamestnania starobný dôchodok aj zo všeobecného systému sociálneho poistenia. Vo veci uplatneného nároku za obdobie dôchodkového poistenia po 31.12.2003 odporkyňa odkázala navrhovateľa na útvar sociálneho zabezpečenia Ministerstva vnútra SR,

ktorý mu dôchodok vypláca.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľovi bol priznaný výsluhový dôchodok v sume úhrnu starobného dôchodku vypočítaného podľa piatej časti zákona č. 100/1988 Zb. a prídavku k starobnému dôchodku, ktorá bola vyššia ako suma výsluhového dôchodku. Z toho vyvodil záver, že navrhovateľovi bol priznaný starobný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb., aj keď označený za výsluhový dôchodok. Priznaný starobný dôchodok môže, podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na získanie ďalšej doby dôchodkového poistenia zmeniť len ten orgán, ktorý ho priznal a vypláca (§ 67 ods. 4 zákona č. 328/2002 Z. z.). Priznanie starobného dôchodku súčasne vylučuje možnosť vzniku nároku na starobný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. Navrhovateľ má možnosť požiadať o zvýšenie už priznaného starobného dôchodku za obdobie dôchodkového poistenia po 31.12.2003 príslušný útvar Ministerstva vnútra SR. Keďže na konanie vo veciach sociálneho poistenia sa nevzťahuje Správny poriadok a zákon č. 461/2003 Z. z. neobsahuje žiadne ustanovenie o postúpení veci z dôvodu nedostatku právomoci vec rozhodnúť, podľa názoru krajského súdu odporkyňa nepochybná, keď o žiadosti rozhodla sama a nepostúpila ju odboru sociálneho zabezpečenia ministerstva vnútra.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Uviedol, že zo služobného pomeru bol uvoľnený dňom 01.06.2003. Namietol, že mu bol priznaný výsluhový dôchodok, nie starobný dôchodok. Po skončení služobného pomeru od 01.01.2004 do 30.06.2011 ďalej pracoval a odvádzal všetky dávky vrátane sociálneho zabezpečenia (zrejme tým myslel „poistné“). Trval na tom, že mu vznikol nárok na starobný dôchodok a od Sociálnej poisťovne očakáva, že mu započíta aj dobu štúdiá a prípravy na vojenskú službu od 28.08.1962 do 01.06.1964, ako aj obdobie zamestnania od 01.01.2004 do 30.06.2011, ktoré mu doteraz nebolo zhodnotené.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu zotrvala na svojom stanovisku a navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a rozhodnutie odporkyne bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Z administratívneho spisu Ministerstva vnútra SR vyplýva, že navrhovateľ vykonával službu príslušníka Policajného zboru (ďalej len „policajt“) od 01.06.1964 do 01.06.2003, celkovo 38 rokov a 288 dní, z toho v I. kategórii funkcií od 01.06.1964 do 31.05.1966 (doba základnej vojenskej služby a ďalšej vojenskej služby), od 15.05.1967 do 31.12.1999 a v III. pracovnej kategórii od 01.01.2000 do 13.03.2002 (do dovŕšenia dôchodkového veku) a od 14.03.2002 do 01.06.2003. Rozhodnutím MV SR č. SPC-36.974-1/5-2003 z 11.6.2003 bol navrhovateľovi priznaný výsluhový dôchodok od 02.6.2003 vo výške starobného dôchodku a prídavku k starobnému dôchodku v sume 22.355 mesačne podľa § 128 zákona č. 328/2002 Z. z., keďže táto výška bola výhodnejšia ako suma výsluhového dôchodku určená podľa § 39 zákona č. 328/2002 Z. z.

Záver odporkyne i krajského súdu, že navrhovateľovi bol priznaný starobný dôchodok, nie je správny.

Navrhovateľovi bol od 02.06.2003 priznaný výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z., keďže splnil podmienku trvania služobného pomeru najmenej 15 rokov (§ 38 ods. 1 uvedeného zákona).

Spôsob výpočtu sumy výsluhového dôchodku policajta je upravený v § 39 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z.

V zmysle § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. suma výsluhového dôchodku policajta, na ktorý vznikne nárok v období po účinnosti tohto zákona do 31. decembra 2010, nesmie byť nižšia ako suma starobného dôchodku s prídavkom k tomuto dôchodku, na ktorý by vznikol nárok v tomto období podľa predpisov pred účinnosťou tohto zákona v sume určenej podľa predpisov pred účinnosťou tohto zákona.

Z rozhodnutia o priznaní výsluhového dôchodku vyplýva, že z dôvodu, že výška výsluhového dôchodku, vypočítaná podľa § 39 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. bola nižšia ako úhrn sumy starobného dôchodku (vypočítaného podľa zákona č. 100/1988 Zb.) a sumy prídavku k starobnému dôchodku (vypočítaného podľa zákona č. 73/1998 Z. z.), bol výsluhový dôchodok v súlade s § 128 zákona č. 328/2002 Z. z. priznaný v sume uvedeného úhrnu starobného dôchodku a prídavku k dôchodku.

Z ustanovení § 38, § 39 a § 128 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. vyplýva, že nemožno stotožňovať dobu pre vznik nároku na výsluhový dôchodok (trvanie služobného pomeru v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok) a spôsob určenia sumy výsluhového dôchodku.

Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľovi rozhodnutím MV SR nebol priznaný starobný dôchodok podľa zákona č. 100/1988 Zb. Bol mu priznaný výsluhový dôchodok; iba výška výsluhového dôchodku bola odvodená od výšky úhrnu starobného dôchodku a prídavku k tomuto dôchodku podľa skorších predpisov.

Navrhovateľ, narodený XX.XX.XXXX, získal ku dňu skončenia služobného pomeru policajta 33 rokov v 1. kategórii funkcií a 3 roky v III. pracovnej kategórii. Je zrejmé, že vzhľadom na dobu trvania služobného pomeru v 1. kategórii funkcií splnil podmienky pre vznik nároku na starobný dôchodok dovŕšením veku 55 rokov, teda dňom XX.XX.XXXX [§ 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb.]. Tento nárok mu zostal zachovaný. Keďže jeho služobný pomer trval aj po dovŕšení dôchodkového veku nepretržite až do 02.06.2003, pričom od 01.07.2002 sa na sociálne zabezpečenie policajtov nepoužijú ustanovenia § 130 a nasl. zákona č. 100/1988 Zb., právomoc rozhodnúť o nároku na starobný dôchodok navrhovateľa, ako aj o jeho zvýšení za dobu zamestnania, resp. dôchodkového poistenia po vzniku nároku na starobný dôchodok má odporkyňa, nie orgán sociálneho zabezpečenia MV SR.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie podľa § 250j ods. 2 písm. a) a b) O.s.p.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne rozhodnúť o nároku navrhovateľa na starobný dôchodok znova, pričom je viazaná právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 O.s.p.).

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo úspešný navrhovateľ náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.